

TUŠČIA

Mano batai tušti, èhè, tušti mano batai
matyti balti druskos dryžiai ant įtrūkusios odos

o kelnės, mano kelnės visiškai tuščios
kur vyriškumas, kur žemės trauka, verčianti
klupti prieš moterį
klešnės sukasi neapčiuopiamos kaip
pustomo smėlio kolonos

ir švarkas, ir švarkas visiškai
tuščias, rankovių nuleistos vėliavos
plakasi per išverstas kišenes, nieko
ir ten jau visiškai nieko

kaklaraištis kadamuoja ore
o, ne, po velnių, o ne, niekada
neryšėjau kaklaraiščio, man užteko
ir savo minčių, kurios smaugtų

vis dėlto, ten, kur būta manęs –
tuščia, visiškai tuščia
drabužiai, namai, pinigai
knygos, draugai, – nuo visų
pamažu nusitrina mano pėdsakas

dar matau, dar paskutinį sykį man leista:
kažkas paskubom kemša senus laikraščius
į tuščius mano batus, kad nosys
per šermenis nebūtų subliuškę

senus laikraščius
su mano tuščia atmintim

SIDABRO TAURĖ

Jėzaus K. tėvas grįždavo
girtas namo
ir mušdavo sūnų sunkia
sidabro taure
per nuolankiai nuleistą galvą
šaukdavo, aš tau paradosiu, kas
čia šeimininkas, kas čia pasaulio
valdovas, aš tau parodysiu, ir tvodavo
kiek tik turi jėgų
nepaisydamas vaiko ašarų
ir maldavimų
tėve atitolink šią taurę

EMPTY

My shoes are empty, aha, empty are my shoes
white salt lines visible on cracked leather

and my pants, my pants are totally empty
where is the manliness, where is the gravity, when
made to
kneel before a woman
pant legs twist intangible
as drifting columns of sand

and my jacket, and my jacket is totally
empty, the lowered flags of the sleeves
beating against turned-out pockets, nothing
there is already absolutely nothing

my tie hangs in the air
oh, no, damn it, oh no, I never
wore that tie, my own thoughts
were enough to strangle me

and still, there, where I should be –
empty, totally empty
clothes, house, money
books, friends – all traces of me
erased bit by bit

I can still see, one final opportunity is allowed me:
someone is hastily stuffing old newspapers
into my empty shoes, so that during the wake
the noses won't be sunken in

old newspapers
with my empty memory

SILVER GOBLET

Jesus C.'s father would come home
drunk
and would hit his son with a heavy
silver goblet
across his obediently lowered head
shouting, I'll show you who is
the boss here, who is the ruler
of the world, I'll show you, and struck
with all his strength
paying no heed to the child's tears
and entreaties
father put down this goblet

TAIGI

Taigi

tamsus žmogus, vulgarus primityvas, žmogbeždžionė
galvijas, pusprotis, galvažudys, melagis, vagis,
paleistuvis
idiotas nubudo manyje, pakėlė
galvą, iššiepė savo negražią
burną, pasišiaušė instinktais
pamaitinau jį pigiausia pica su sūriu ir
saliamio dešra, tiesiog gatvėje, taukšint
pneumatiniam kūjui, – kiekvieną akimirką kas nors
grindžia dugną savo pragarui

tris kartus nedaviau išmaldos, todėl
vakare, manau, jis, tamsusis
šlykštinė mano viduje, nusipelnė
pačios prabangiausios kekšės, kokią tik išgalės
parūpinti viešbučio personalas ir mano
taurioji, šviesioji
išmintingoji, gailestingoji pusė

VOVERAITĖS

Tavo krūtys, kai išeini iš vonios
kambario – jeigu būčiau tikras poetas, sakyčiau –
iš alyvų giraitės – tavo krūtys panašios
į dvi voveraites, tupinčias ant šakos
rudi maži snukučiai vos pakreipti į šalis
jos žvalgosi iš aukštai, baugščios ir smalsios

jeigu būčiau poetas, sakyčiau, jog aistros liūtys
plūsteli į mano dubens slėnį, kai matau
voveraites, žvelgiančias
į mane kaip į viešpatį, bent jau kaip į fauną
na, mažų mažiausiai, kaip į seną ir
raišą satyrą

galingi geismo srautai teka žemyn,
iš smegenų debesų, per plaučių lapiją
per inkstų akmenis, šniokšdami kepenų rėvose
ir tuomet ten, giliausioje
slėnio oloje suveši, sulapoja
tvirtas kamienas, gyvybės skeptras, axis mundi
sakyčiau, jeigu būčiau poetas

dabar paprasčiausiai tiesiu rankas tavęs link, ir jaukūs
žvėreliai valgo ramiai iš mano
delnų
ir man sustangrėja, tik tiek

AND SO

And so

a dark person, vulgar primitive, man-monkey
animal, half-wit, murderer, liar, thief, debaucher
idiot awoke in me, raised
his head, coloured his un-pretty
mouth, with dishevelled instincts
I fed him the cheapest pizza with cheese and
salami, in the street, the hammering
of a pneumatic drill – every instant someone
lays the groundwork of their own hell

three times I didn't give charity, which is why
in the evening, I think, he, dark
disgustingness inside me, deserving of
the most expensive whore, the kind that only
hotel personnel can provide and my
noble, light
wise, compassionate half

SQUIRRELS

Your breasts, as you leave the bath-
room – if I was a real poet I'd say,
emerge from the lilac glen – your breasts are like
two squirrels perched on a branch,
small brown snouts just barely turned to the side
they survey from above what new things this world
has to offer

if I was a poet I would say that a deluge of desire
flows into the valley of my pelvis when I see
those squirrels looking
at me as though at a god, or at fauna
no, at the very least at an old and
lame satyr

potent streams of desire flow down
from the clouds of my brain through the foliage of
lungs
over kidney stones, murmur in the liver's shoals
and then, thriving in the deepest cave in the valley
a firm rooted trunk
comes into leaf, sceptre of life, axis mundi
that's what I would say, if I were a poet

instead I simply stretch my hands towards you and the
tame
little animals eat calmly from my
palms
and I stiffen just a little